

щества будущего, что позволит удовлетворить как вкусы потребителей, так и экономические интересы производителей.

Таким образом, для развития компаний необходимо и целесообразно:

- Оказание должного внимания к подготовке квалифицированных кадров. Разработка и внедрение в систему образования современных программ обучения соответствующих требованиям работодателей, что предоставит возможность «потенциальному работнику» оставаться востребованным на рынке труда в течении длительного времени;

- Определение особого места науки в жизни человека, субъекта хозяйствования и государства, через разработку системы сотрудничества: «наука–образование–бизнес».

Рассмотрение бизнесом основных двух компонентов: образование и наука, — предоставят путь к его развитию, повышению стоимости в перспективе.

Литература

1. List of top consulting firms [Electronic Resource]. — Mode of access: URL: <http://www.stormscape.com/inspiration/website-lists/consulting-firms/>

2. IESE Business School [Electronic Resource]. — Mode of access: URL: <http://www.iese.edu/>

3. NYU Stern School of Business [Electronic Resource]. — Mode of access: URL: <http://www.stern.nyu.edu/>

4. List of emerging technologies [Electronic Resource]. — Mode of access: URL: http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_emerging_technologies

5. New nanotech fiber: Robust handling, shocking performance [Electronic Resource]. — Mode of access: URL: <http://news.rice.edu/2013/01/10/new-nanotech-fiber-robust-handling-shocking-performance-2/>

*Т. Б. Хлевицька, к.е.н., доцент,
Донецкий национальный университет экономики и торговли
имени Михаила Туган-Барановского,
e-mail: thlevickaya@mail.ru*

ВПЛИВ СТЕЙКХОЛДЕРІВ НА СТРАТЕГІЧНУ ЗАХИЩЕНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

**Хлевицкая Татьяна
Влияние стейкхолдеров
на стратегическую защищенность
предприятия**

**Khlevytska Tetiana
Influence of stakeholders
on strategic security
of the enterprise**

Різке ускладнення економічних процесів, зростання їх динамізму та невизначеність наслідків на усіх рівнях господарювання

викликане передусім посиленням інтеграційних та глобалізаційних процесів, активним учасником яких намагається стати Україна. За таких умов стратегічний вектор розвитку вітчизняних підприємств стає тісно пов'язаним із створенням «рухливої» й «гнучкої» конструкції економічної безпеки, яка має ґрунтуватися на ефективній взаємодії із зацікавленими сторонами.

Усвідомлення необхідності застосування саме стратегічних підходів до забезпечення захищеності підприємства визначається багатогранністю і неможливістю ефективного її забезпечення через застосування лише оперативних засобів і використання тактичних форм управління системою забезпечення економічної безпеки.

Характер та якість взаємодії підприємств з різними соціальними групами, які формують систему суспільних очікувань щодо результатів їхньої діяльності та переважно є джерелами ресурсної бази, в підсумку визначають стійкість конкурентної позиції та рівень легітимності функціонування взагалі.

До кола зацікавлених сторін, що визначають стратегічну захищеність підприємства, слід відносити лише тих осіб або групи осіб, добробут яких залежить від функціонування підприємства або які самі можуть вплинути на його добробут [1, р. 46]. Таке розуміння сутності «зацікавленої сторони» дозволяє говорити про ресурсообмінний характер взаємин підприємства і його стейкхолдерів, оскільки кожна із сторін прагне в процесі взаємодії створити власну ресурсну базу, що максимально відповідає поставленим цілям.

Розуміння можливості конфлікту інтересів різних груп стейкхолдерів з інтересами підприємства дозволяє розглядати стратегічну захищеність останнього як результат управління рівнодіючою інтересів стейкхолдерів як єдиного суперечливого цілого.

Умовою стратегічної захищеності підприємства стає забезпечення балансу очікувань, що полягає в постійному перевищенні цінності участі у взаємодії з підприємством над альтернативною вартістю для кожної групи стейкхолдерів.

Виходячи з великого розмаїття умов, що визначають захищеність підприємства та впливають на неї, загальна цільова настанова на вирішення стратегічних питань має полягати в розробці мінімальної кількості стратегій захисту, що є достатніми для забезпечення економічної безпеки за будь-яких умов. Пропонується виокремлювати такі стратегії:

— оборонну або реактивну, яка являє собою сукупність засобів, форм і методів захисту від уже відомих загроз і не вимагає істотного впливу на керуючу систему;

— наступальну або прогностичну, яка передбачає побудову механізму захищеності від потенційно можливих загроз, у якому повинні враховуватися умови, продиктовані потребами захисту;

— упереджувальна або проактивна, яка вимагає створення такого механізму захищеності, в якому виникнення загроз є мінімально можливим або їх вплив є керованим і передбачуваним.

Проведене дослідження показало, що сучасні тенденції розвитку бізнесу демонструють поступове дозрівання нового розуміння призначення підприємств. Підприємство створюється власниками за участю стейкхолдерів, без зацікавленості яких воно не може успішно розвиватися. Очевидно, що в сучасних умовах господарювання генеральною метою діяльності підприємства стає зростання його ринкової вартості як критерію добробуту власників. Однак у процесі функціонування підприємство створює цінність для всіх учасників (прямих і непрямих) своєї господарської діяльності, і саме це дозволяє йому розвиватися, забезпечуючи стратегічну захищеність і безпечність розвитку.

Література

1. *Freeman, R. E* (1984). «Strategic Management: A stakeholder approach». Boston, MA: Pitman, p.468.

В. Ю. Цапенко,
аспірант кафедри стратегії підприємств,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені В.Гетьмана»
e-mail: valentina_mitina@yahoo.com

УДОСКОНАЛЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОГО РИНКУ НА ОСНОВІ УТВОРЕННЯ КЛАСТЕРНИХ ОБ'ЄДНАНЬ

Цапенко Валентина
Усовершенствование
функционирования энергетичес-
кого рынка на основе образования
кластерных объединений

Tsapenko Valentyna
Improving the energy market
based on the formation
of cluster groups

Регулювання ринку електричної енергії для будь-якої країни світу є одним з найпріоритетніших завдань на шляху забезпечення економічної безпеки держави.

В Україні вже більше десяти років функціонує Оптовий ринок електричної енергії, який є впорядкованою системою здійснення